

Expanzionismus NATO utrpěl zásadní, velkou porážku

- CZ24 News | 17. února 2022

RUSKO: Ruské jednotky se stahují od hranic s vědomím, že dosáhly svých cílů.

Expanzionismus NATO utrpěl zásadní porážku

Expanzivní politika NATO na úkor bezpečnostních zájmů Ruska utrpěla zásadní neúspěch. Členové bloku nikdy neměli v úmyslu tlačit na Ukrajinu, aby dodržovala své závazky vyplývající z minských dohod, jejichž cílem bylo ukončit boje v Donbasu, protože autonomie na východní Ukrajině by zpochybnila jeho kontrolu v celoevropském prostoru.

Místo toho se země NATO snažily podkopat minské dohody tím, že změnily realitu na místě: Rusko mělo být oslabeno sankcemi a Ukrajina posílena dodávkami zbraní. Nejlepší okamžik pro nové projednání minské dohody nastal před necelým rokem, kdy ukrajinské síly mobilizovaly podél hranic Donbasu s hrozbou opětovného ovládnutí regionu silou. NATO reagovalo příslibem podpory úřadům v Kyjevě a pohrozilo Moskvě zničujícími sankcemi, pokud se postaví na obranu odtržených regionů.

Rusko rozděluje Evropu - ale ne tak, jak byste si mysleli

Rusko v reakci mobilizovalo své vojáky, stanovilo jasné červené linie, které by vyvolaly intervenci, a dalo jasně najevo, že další západní sankce by pouze prohloubily ekonomické odtržení Ruska od Evropy. Jaký byl tedy výsledek vyvažování expanzionismu NATO? Západní státy konečně začaly diskutovat o celoevropské bezpečnosti, omezení či nerozmisťování útočných zbraňových systémů a o nejtabuizovanějším tématu posledních 30 let - uznání, že Rusko má legitimní bezpečnostní zájmy. Think-tanky diskutují o tom, zda expanzionismus NATO nedosáhl svých mezí, a o možnosti neutrálního statusu Ukrajiny, podobného modelu Finska nebo Rakouska. Francouzský prezident dokonce navrhl, že potřebujeme nový přístup k celoevropské bezpečnosti, a poznamenal to, co by mělo být zřejmé: Evropa nemůže mít bezpečnost, pokud je Rusku bezpečnost odepřena.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Spojené státy se také budou snažit, aby stažení Moskvy zapadalo do jejich narativu o ruském expanzionismu. Washingtonem tolik propagovaný „den invaze“ odhaluje absurdní narativ, že Rusko usiluje o dobytí území nebo se snaží obnovit Sovětský svaz. Dokonce i Evropané se zdají být vyčerpani konfrontačním přístupem Washingtonu a válečnou hysterií.

Silová diplomacie proti „alianční solidaritě“

Je běžné stavět diplomacii do protikladu k vojenské síle. Ve skutečnosti musí být diplomacie často podpořena silou. Studená válka skončila v roce 1989 vyjednáváním a kompromisem mezi dvěma rovnocennými partnery, ačkoli když se v roce 1991 zhroutil Sovětský svaz, nebylo již třeba, aby USA vycházely vstříc silně oslabenému Rusku v Evropě. Rovněž již nebylo třeba, aby NATO dodržovalo stávající dohody nebo mezinárodní právo, a všechny sliby o nerozšiřování NATO ani o píd' na východ byly nečestně odmítnuty jako ruský „mýtus“.

Kazachstán ukazuje, že vliv USA je na ústupu **VÍCE ČTĚTE ZDE: Kazachstán ukazuje, že vliv USA je na ústupu**

Po 30 let byly ruské snahy vyjednat pro sebe roli v celoevropské bezpečnosti ignorovány. Moskva prosazovala, aby se hlavní celoevropskou bezpečnostní institucí stala OBSE, poté Jelcin i Putin navrhli, že by Rusko mohlo vstoupit do NATO, [Medveděv](#) v roce 2008 navrhl novou evropskou bezpečnostní architekturu a v roce 2010 pak [Putin navrhl](#) Unii EU-Rusko. Tyto návrhy se nikdy nedočkaly ani řádné odpovědi. S jasnými červenými liniemi podpořenými věrohodnou vojenskou silou však může ruská diplomacie uspět.

USA budou tvrdit, že ruské agresí proti Ukrajině bylo zabráněno, protože NATO zachovalo solidaritu proti ruské hrozbě. Ve skutečnosti rozpad alianční solidarity dal šanci míru. Dokud bude blok nástrojem kolektivní hegemonie v celoevropském prostoru, bude posedlost alianční solidaritou fungovat jako mobilizace pro nekompromisní mocenskou politiku.

Následně se „alianční solidarita“ NATO stala katastrofou pro celoevropskou bezpečnost. Expanzionismus bloku porušil všechny hlavní celoevropské bezpečnostní dohody tím, že ignoroval princip „nedělitelné bezpečnosti“, a rozmístění stálých bojových jednotek v nových členských státech porušilo Zakládající akt NATO-Rusko z roku 1997. Když USA v roce 2002 jednostranně odstoupily od smlouvy AMB-Treaty, v roce 2019 od dohody INF a v roce 2020 od dohody o otevřeném nebi – požadavek alianční solidarity znamenal, že Evropané buď utlumili své obavy, nebo dokonce obvinili Rusko z následného rozpadu celoevropských bezpečnostních dohod.

Zpět na začátek?

Jak se EU ocitla mimo jednání o rozhodování o budoucnosti Evropy

Úspěchy Ruska v současném střetu jsou omezené, ale významné. Oboustranně přijatelného uspořádání po skončení studené války v Evropě nebylo dosaženo, ale zahájení diskusí o celoevropské bezpečnosti znamená, že se konečně můžeme zabývat pošetým rozhodnutím z 90. let minulého století vybudovat Evropu bez Ruska.

V devadesátých letech bylo zpočátku rozpoznáno dilema. Na jedné straně se Polsko a další východoevropské země snažily využít NATO jako „pojistku“ proti Rusku spíše než mít inkluzivní celoevropské bezpečnostní uspořádání. Na druhou stranu by se soupeření s Ruskem s nulovým součtem znovu rozhořelo tím, že by se dělící linie v Evropě posunuly, místo aby se ukončily. NATO zvolilo první možnost a následovala propaganda předstírající, že žádné dilema nikdy neexistovalo. Nový ideologický narativ zněl, že vojenský blok je ve skutečnosti mírumilovným společenstvím demokracií a ruský odpor k expanzionismu NATO znamená, že je nepřátelský vůči demokracii, a proto se NATO bude muset „vrátit“ ke svému poslání zadržovat Rusko.

Současná roztržka způsobila rozkol na Západě. Někteří tvrdí, že expanzionismus NATO dosáhl svých mezí a že je zapotřebí nový formát celoevropské bezpečnosti. Jiní naznačují, že je více zapotřebí silového NATO, které by čelilo „ruské agresí“. Doufejme, že studení válečníci budou konečně donuceni odejít do důchodu.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)